ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2013

για τον καθορισμό του τρίτου και τελευταίου συνόλου περιφερειών στις οποίες θα αρχίσει να λειτουργεί το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 5914]

(Τα κείμενα στη βουλγαρική, γαλλική, γερμανική, ελληνική, εσθονική, ιταλική, ισπανική, κροατική, λετονική, λιθουανική, μαλτέζικη, τσεχική, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(2013/493/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS) ([1]), και ιδίως το άρθρο 48 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 48 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 προβλέπει τη σταδιακή θέση σε λειτουργία του VIS. Η Επιτροπή με την απόφαση 2010/49/ΕΚ ([2]) και την εκτελεστική απόφαση 2012/274/ΕΕ ([3]) προσδιόρισε αντιστοίχως το πρώτο και το δεύτερο σύνολο των περιφερειών στις οποίες θα αρχίσει να λειτουργεί το VIS. Είναι πλέον αναγκαίο να προσδιοριστεί το τρίτο και τελευταίο σύνολο περιφερειών στις οποίες τα δεδομένα που θα υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο του VIS, περιλαμβανομένων δεδομένων φωτογραφιών και δακτυλικών αποτυπωμάτων, θα συλλέγονται και θα διαβιβάζονται στο VIS σε σχέση με το σύνολο των αιτήσεων θεώρησης που υποβάλλονται στην εκάστοτε περιφέρεια.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008, τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της σειράς των περιφερειών για την έναρξη λειτουργίας του VIS είναι τα εξής: ο κίνδυνος παράνομης μετανάστευσης, οι απειλές για την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών και η δυνατότητα συλλογής βιομετρικών στοιχείων από όλες τις τοποθεσίες της εκάστοτε περιφέρειας.

(3) Η Επιτροπή έχει αξιολογήσει τις περιφέρειες που δεν καλύπτονται από την απόφαση 2010/49/ΕΚ και την εκτελεστική απόφαση 2012/274/ΕΕ βάσει των τριών αυτών κριτηρίων λαμβάνοντας υπόψη, για το πρώτο κριτήριο, στοιχεία όπως το μέσο ποσοστό απόρριψης αιτήσεων θεώρησης, το ποσοστό απαγόρευσης εισόδου και το ποσοστό υπηκόων τρίτων χωρών που διαπιστώνεται ότι βρίσκεται παράνομα στην επικράτεια των κρατών μελών· για το δεύτερο κριτήριο, εκτίμηση κινδύνου διεξαχθείσα από την Ευρωπόλ· και για το τρίτο κριτήριο, το γεγονός ότι ορισμένες από τις περιφέρειες προς κάλυψη περιελάμβαναν τρίτες χώρες με μεγάλη εδάφη ή που αντιστοιχούσαν σε πολύ υψηλό αριθμό αιτούντων θεώρηση.

(4) Η ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας του συστήματος σε καθεμιά από τις περιφέρειες που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση πρόκειται να καθορισθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 48 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008.

(5) Δεδομένου ότι ο κανονισμός VIS βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία κοινοποίησε την εφαρμογή του κανονισμού VIS στην εθνική της νομοθεσία, σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Συνεπώς, η Δανία οφείλει, βάσει του διεθνούς δικαίου, να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση.

(6) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ([4]). Ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν δεσμεύεται από την παρούσα απόφαση ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(7) Η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ([5]). Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν δεσμεύεται από την παρούσα απόφαση ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

([1]) ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60.
([2]) ΕΕ L 23 της 27.1.2010, σ. 62.
([3]) ΕΕ L 134 της 24.5.2012, σ. 20.
([4]) ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.
([5]) ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.

(8) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των κρατών αυτών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([1]), οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([2]) σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας.

(9) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([3]), που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([4]).

(10) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([5]).

(11) Όσον αφορά την Κύπρο, η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή που άλλως σχετίζεται με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.

(12) Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, η παρούσα απόφαση αποτελεί πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005.

(13) Όσον αφορά την Κροατία, η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011,

(14) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 51 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) ([6]),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι περιφέρειες στις οποίες αποφασίζεται να αρχίσει η συλλογή και διαβίβαση δεδομένων στο Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS), μετά τις περιφέρειες που καθορίστηκαν με την εκτελεστική απόφαση 2012/274/ΕΕ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008, είναι οι εξής:

— Η δωδέκατη περιφέρεια:

Κόστα Ρίκα,

Ελ Σαλβαδόρ,

Γουατεμάλα,

Ονδούρα,

Νικαράγουα,

Παναμάς.

— Η δέκατη τρίτη περιφέρεια:

Καναδάς,

Μεξικό,

Ηνωμένες Πολιτείες.

— Η δέκατη τέταρτη περιφέρεια:

Αντίγκουα και Μπαρμπούντα,

Μπαχάμες,

Μπαρμπάντος,

Μπελίζε,

Κούβα,

Ντομίνικα,

Δομινικανή Δημοκρατία,

Γρενάδα,

Γουιάνα,

Αϊτή,

Τζαμάικα,

Άγιος Χριστόφορος και Νέβις,

Αγία Λουκία,

Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες,

Σουρινάμ,

Τρινιδάδ και Τομπάγκο.

([1]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.
([2]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.
([3]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.
([4]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19.
([6]) ΕΕ L 381 της 28.12.2006, σ. 4.

— Η δέκατη πέμπτη περιφέρεια:

Αυστραλία,

Φίτζι,

Κιριμπάτι,

Νήσοι Μάρσαλ,

Μικρονησία,

Ναούρου,

Νέα Ζηλανδία,

Παλάου,

Παπουασία-Νέα Γουινέα,

Σαμόα,

Νήσοι Σολομώντος,

Ανατολικό Τιμόρ,

Τόνγκα,

Τουβαλού,

Βανουάτου.

— Η δέκατη έκτη περιφέρεια:

Αλβανία,

Βοσνία-Ερζεγοβίνη,

πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (πΓΔΜ),

Κοσσυφοπέδιο ([1]),

Μαυροβούνιο,

Σερβία,

Τουρκία.

— Η δέκατη έβδομη περιφέρεια:

Αρμενία,

Αζερμπαϊτζάν,

Λευκορωσία,

Γεωργία,

Δημοκρατία της Μολδαβίας,

Ουκρανία.

— Η δέκατη όγδοη περιφέρεια:

Ρωσία.

— Η δέκατη ένατη περιφέρεια:

Κίνα,

Ιαπωνία,

Μογγολία,

Βόρεια Κορέα,

Νότια Κορέα,

Ταϊβάν.

— Η εικοστή περιφέρεια:

Μπανγκλαντές,

Μπουτάν,

Ινδία,

Μαλδίβες,

Νεπάλ,

Πακιστάν,

Σρι Λάνκα.

— Η εικοστή πρώτη περιφέρεια:

Ανδόρα,

Αγία Έδρα,

Μονακό,

Άγιος Μαρίνος.

— Η εικοστή δεύτερη περιφέρεια:

Ιρλανδία,

Ηνωμένο Βασίλειο.

— Η εικοστή τρίτη περιφέρεια:

Αυστρία,

Βέλγιο,

Βουλγαρία,

Κροατία,

Κύπρος,

Τσεχική Δημοκρατία

Δανία,

Εσθονία,

Φινλανδία,

Γαλλία,

Γερμανία,

Ελλάδα,

Ουγγαρία,

Ιταλία,

Ισλανδία,

Λετονία,

Λιχτενστάιν,

Λιθουανία,

Λουξεμβούργο,

Μάλτα,

Κάτω Χώρες,

Νορβηγία,

([1]) Η ονομασία αυτή χρησιμοποιείται με επιφύλαξη των θέσεων ως προς το καθεστώς και συνάδει με την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 1244/1999 και τη γνώμη του Διεθνούς Δικαστηρίου σχετικά με τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου.

Πολωνία,

Πορτογαλία,

Ρουμανία,

Σλοβακία,

Σλοβενία,

Ισπανία,

Σουηδία,

Ελβετία.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου, τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, την Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Κροατίας, την Ιταλική Δημοκρατία, την Κυπριακή Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Λετονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Μάλτας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, την Πορτογαλική Δημοκρατία, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας.

Βρυξέλλες, 30 Σεπτεμβρίου 2013.

Για την Επιτροπή

Cecilia MALMSTRÖM

Μέλος της Επιτροπής